

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/51/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112012043
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3112012043.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Jozefa Mészároša v trestnej veci proti obvinenému Q. T. pre pokus prečinu podvodu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 221 ods. 1 Tr. zák. na neverejnom zasadnutí 29. mája 2013 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 25. februára 2013, sp. zn. 3T/176/2012 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Samosudkyňa Okresného súdu Trenčín uznesením zo dňa 25. februára 2013, sp. zn. 3T/176/2012 podľa § 241 ods. 1 písm. c/ Tr. por. s poukazom na § 215 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zastavila trestné stíhanie proti obvinenému Q. T. vedené pre pokus prečinu podvodu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 221 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 21.10.2009 prostredníctvom svojej právnej zástupkyne JUDr. E. V. podal na Okresnom súde v Trenčíne návrh na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie sumy 801,41 eur od poškodenej Mgr. W. H., od ktorej sa domáhal vyplatenia uvedenej sumy z dôvodu neuhradenia údajného dlhu z falošnej zmluvy o pôžičke, ktorá mala byť uzatvorená dňa 1.9.2009 v A. medzi Q. T. a Mgr. W. H. na sumu 470 L (anglických libier), s dobou splatnosti do 1.1.2007, pričom v skutočnosti Mgr. W. H. túto zmluvu nepodpísala.

Svoje rozhodnutie samosudkyňa okresného súdu odôvodnila tým, že zažalovaný skutok nie je trestným činom a nie je ani dôvod na postúpenie veci, keďže z dôkazných prostriedkov zabezpečených v prípravnom konaní jednoznačne vyplynulo, že ide len o občianskoprávny vzťah medzi obvineným Q. T. a poškodenou Mgr. W. H. na základe zmluvy o pôžičke.

Proti tomuto uzneseniu podal prokurátor v zákonnej trojdňovej lehote sťažnosť v neprospech obvineného Q. T.. V jej písomnom odôvodnení nesúhlasil s názorom samosudkyne okresného súdu, podľa ktorého nebolo preukázané sfaľovanie podpisu na predmetnej zmluve o pôžičke. Poukázal na to, že znalec JUDr. Nitriansky vo svojom znaleckom posudku zo dňa 14.2.2012 č. 11/2012 konštatoval, že sporný podpis „H.“ na zmluve o pôžičke peňazí zo dňa 1.9.2006 v Londýne nie je vlastnoručným podpisom Mgr. W. H. a že ide o falzifikát typu primitívnej napodobneniny vytvorenej neznámym pisateľom. Znalec síce v znaleckom posudku konštatoval nedostatok porovnávacích podpisov Mgr. W. H. z dôvodu, že mu boli predložené len skúšky podpisov a nie ukážky podpisov na rôznych dokladoch, avšak keďže napriek tomu predložený materiál považoval za spôsobilý pre písomoznalecké skúmanie ručného písma a je znalcom zapísaným v príslušnom zozname znalcov, je podľa názoru prokurátora jeho znalecký posudok vierohodným dôkazom použiteľným v trestnom konaní. Poukazoval tiež na to, že podľa jeho názoru je podpis poškodenej Mgr. W. H. na listine zo dňa 21.9.2006, predloženej obhajcom obvineného do vyšetrovacieho spisu, veľmi podobný podpisu na spornej zmluve o pôžičke a súčasne však podľa jeho názoru podpis poškodenej na listine zo dňa 21.9.2006 sa podobá viac na podpisy poškodenej

vykonané na skúšku dňa 11.5.2010, najmä pokiaľ ide o vyhotovenie písmen „s“ a „á“. Podľa názoru prokurátora okresný súd nepostupoval správne, keď bez prejednaní vecí na hlavnom pojednávaní a bez vykonania dôkazov rozhodol o zastavení trestného stíhania, pričom podľa neho nesprávne a jednostranne vyhodnotil dôkazy zabezpečené v prípravnom konaní, hoci podľa jeho názoru preukazujú, že obvinený spáchal zažalovaný skutok uvedený v obžalobnom návrhu. Navrhol preto, aby krajský súd podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. napadnuté uznesenie zrušil a okresnému súdu uložil, aby vo veci znova konal a rozhodol.

Obvinený Q. T. v písomnom vyjadrení zo dňa 22.5.2013 uviedol prostredníctvom svojho obhajcu, že považuje sťažnosť prokurátora za celkom nedôvodnú, pretože napadnuté uznesenie okresného súdu je podľa jeho názoru správne a zákonné. Okresný súd podľa neho dostatočne a správne v rámci preskúmania obžaloby posúdil všetky v prípravnom konaní vykonané dôkazy a svoje rozhodnutie presvedčivo odôvodnil. Poukázal na to, že ide o typický občianskoprávny spor, pretože poškodená od neho prevzala 470 libier ako zábezpeku pre prípad neuhradenia nájmu alebo poškodenia bytu, sama vo svojej výpovedi potvrdila prevzatie peňazí na tento účel, ako aj to, že prevzatie uvedenej hotovosti podpísala a že peniaze, ktoré vložila na svoj účet a použila na úhradu svojho nájmu, mu nevrátila. Navyše už v prípravnom konaní navrhoval zaobstarať podklady z obdobia, keď sa predmetná pôžička poskytovala a zmluva podpisovala, pretože v tom čase sa H. podpisovala inak, ako sa podpísala pre účely vypracovania znaleckého posudku a asi vedela aj prečo. Vzhľadom na uvedené nemôže ísť z jeho strany o podvodné konanie, preto navrhol, aby krajský súd sťažnosť prokurátora podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 21. mája 2013, preskúmal v zmysle § 192 ods.1 Tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

V posudzovanej veci samosudkyňa okresného súdu postupovala správne, keď zastavila trestné stíhanie proti obvinenému Q. T. vedené pre pokus prečinu podvodu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 221 ods. 1 Tr. zák., pretože na takýto postup boli splnené všetky zákonné podmienky ustanovené v § 241 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a v § 215 ods. 1 písm. b/ Tr. por. Z dôkazov vykonaných v prípravnom konaní, na ktoré samosudkyňa podrobne poukázala v odôvodnení napadnutého uznesenia, je nepochybné, že konanie obvineného nezakladá zákonné znaky prečinu podvodu a ani žiadneho iného trestného činu, že nie je dôvod na postúpenie vecí a vecne správny je aj jej záver, že ide len o občianskoprávny vzťah medzi obvineným Q. T. a poškodenou Mgr. W. H. na základe zmluvy o pôžičke. Napadnuté uznesenie je takto správne a v súlade so zákonom, lebo má dostatočnú oporu vo vykonanom dokazovaní. Krajský súd, keďže sa stotožnil so závermi samosudkyne okresného súdu a ich odôvodnením v napadnutom uznesení, nepovažoval sťažnostné námietky prokurátora za dôvodné, neakceptoval ich a v podrobnostiach len poukazuje na vecne správne dôvody napadnutého uznesenia. Vzhľadom na uvedené dôvody sťažnosť prokurátora podľa § 193 ods.1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.